

Sygn. akt GSK.CCP-2/1/2017

WYROK
GŁÓWNEGO SĄDU KOLEŻEŃSKIEGO
POLSKIEGO KLUBU RASOWYCH ŚWINEK MORSKICH

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Główny Sąd Koleżeński - Sąd Odwoławczy Polskiego Klubu Rasowych Świnek Morskich w składzie:

Przewodniczący: Filip Wider (spr.)

Członkowie: Katarzyna Nowaczewska, Dominika Jędruch

po rozpoznaniu na posiedzeniu odwoławczym w dniu 28 kwietnia 2017 r. w trybie § 35 ust. 2 oraz § 36 ust. 1, ust. 2, ust. 4 Statutu CCP sprawy:

Pauliny Bernaciak, hodowcy, prowadzącej hodowlę rasowych świnek morskich "HENRYKOWO" zarejestrowaną pod numerem CCP/184/2015, obwinionej o uporczywe uchylanie się od obowiązku uiszczania opłat wewnętrznych z tytułu zaległych dodatkowych składek członkowskich dotyczących rejestracji zwierząt oraz zgłoszeń na wystawy świnek rasowych w kwocie łącznej 281 zł. [dwieście osiemdziesiąt jeden złotych] - tj. o czyn z § 19 ust. 9 Statutu CCP, na skutek odwołania obwinionej od wyroku Głównego Sądu Koleżeńskiego - Sądu I instancji Polskiego Klubu Rasowych Świnek Morskich Sygn. akt GSK.CCP-1/1/2017 z dnia 19.04.2017 r. doręczonego Sądowi w dniu 26.04.2017 r.

orzeka:

1. uchylić pkt. 1 zaskarżonego wyroku i na podstawie § 37 ust. 1 lit. c Statutu CCP uznając winę obwinionej wymierzyć karę zawieszenia w prawach członka Klubu na okres dwóch lat;
2. w pozostałym zakresie wyrok utrzymać w mocy;
3. wykonanie wyroku powierzyć Zarządowi Głównemu CCP

/-/ Katarzyna Nowaczewska

/-/ Filip Wider

/-/ Dominika Jędruch

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem sąd pierwszej instancji uznając winę obwinionej w zakresie uporczywego uchylania się od obowiązków organizacyjnych uiszczania opłat wewnętrznych zgodnie z obowiązującym prawem wewnętrznym Klubu z tytułu zaległych dodatkowych składek członkowskich dotyczących rejestracji zwierząt oraz zgłoszeń na wystawy świnek rasowych, co doprowadziło do powstania wymiernej i rzeczywistej szkody wobec Klubu w kwocie 281 złotych - wymierzył jej karę wykluczenia z szeregów członków Polskiego Klubu Rasowych Świnek Morskich oraz zobowiązał obwinioną do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Klubu kwoty 281 złotych.

Pismem z dnia 24.04.2017 r. doręczonym sądowi w dniu 26.04.2017 r. obwiniona złożyła odwołanie od niniejszego wyroku sądu pierwszej instancji nie zgadzając się z jego rozstrzygnięciem w pkt 1, tzn. z wymiarem kary wykluczenia jej z szeregów członków Klubu. Nadto zasądzone w pkt. 2 wyroku zobowiązanie zostało przez obwinioną spełnione, na potwierdzenie tegoż okazała dowód wpłaty kwoty 281 złotych. Obwiniona w odwołaniu podnosi, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem wynikającym z wyroku sądu pierwszej instancji. Wskazuje, że zaległości finansowe wobec Klubu miała uregulować w jej imieniu osoba trzecia, przekazała ona środki finansowe na ten cel wskazanej przez siebie osobie, jednak osoba ta w stosownym czasie wpłaty nie dokonała. W ocenie obwinionej nie można przypisać jej winy za działanie osoby trzeciej, na które nie miała wpływu.

Obwiniona podnosi również, że w miesiącu styczniu uległa wypadkowi, stan jej zdrowia pozostawia wiele do życzenia, ma trudności z poruszaniem się, korzysta z terapii i wizyt u wielu specjalistów, okazuje w potwierdzeniu swych słów zdjęcie na wózku inwalidzkim, wymienia koszty związane z ratowaniem swego zdrowia, które w jej ocenie nie pozwalają na regulowanie terminowe zobowiązań wobec Klubu, a tym samym usprawiedliwiają jej zaniechania w tej materii.

Nadto podnosi kwestie stricte hodowlane. Informuje, że posiada 27 świnek morskich plus 5 miotów, 4 ciężarne samice, nowo połączone do rozrodu pary hodowlane, znajduje się w trakcie rozmów z zagranicznymi hodowcami w celu ściągnięcia do kraju nowych zwierząt, okazuje potwierdzenie rozmów z hodowcą zagranicznym. Cały czas pracuje nad poprawą ras w Polsce. Dokonała opłat za transport importów innemu hodowcy, na tę okoliczność okazuje potwierdzenie wpłaty pieniędzy, planuje udział w wystawach świnek morskich. Prosi o niepozbawianie jej statusu hodowcy - członka Klubu, twierdzi, że na bieżąco promuje Klub i stara się pozyskiwać nowych jego członków. Zarezerwowała pokój w hotelu na czas wystaw w Poznaniu (w tym COA) wyrażając nadzieję, że stan zdrowia pozwoli jej na udział w tym

przedsięwzięciu. W przeciwnym wypadku reprezentować będzie ją mąż. Okazuje potwierdzenie rezerwacji wspomnianego hotelu.

Zarząd Główny Klubu - wnioskodawca w niniejszej sprawie, pozostaje przy swoim dotychczasowym stanowisku.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionej w części zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że zarzutem, a następnie postępowaniem i wyrokiem sądu pierwszej instancji objęto tylko i wyłącznie aspekt fiskalny polegający na uporczywym uchylaniu się od opłacania składek na rzecz Klubu, co doprowadziło do straty finansowej Klubu w kwocie 281 złotych. Żadne inne aspekty, w tym hodowlane, etyczne dotyczące relacji pomiędzy hodowcami nie były przedmiotem pracy sądu. Sąd pierwszej instancji trafnie ocenił, że ponad wszelką wątpliwość wszystkie opłaty związane z działalnością w Klubie, a co za tym idzie wśród nich opłaty rejestracyjne zwierząt oraz opłaty zgłoszeń na wystawy są dodatkowymi składkami członkowskimi przeznaczanymi na działalność statutową Klubu. Fiskalny aspekt działalności członków Klubu ma szczególną moc, bowiem sam Statut w § 20 ust. 2 opisuje ustanie członkostwa w Klubie na skutek nieopłacania składek, czyli szeroko pojętego regulowania zobowiązań finansowych za wyjątkiem tych usprawiedliwionych przez zarząd Klubu. W niniejszej sprawie obwiniona od długiego czasu generowała dług wobec Klubu, który nie znajdował usprawiedliwienia zarządu, a wymusił konieczność poddania obwinionej orzeczeniu sądu. Wielokrotnie upominana i wzywana do zapłaty zaległych zobowiązań - obwiniona uznając je odstępowała od ich uregulowania. Takie zachowanie podważa etykę postępowania hodowcy i jego stosunek do innych członków Klubu wykonujących swe zobowiązania trwale, systematycznie i sumiennie. Ingerencja zarządu w niniejszej sprawie przy udziale samej obwinionej doprowadziła do sytuacji, w której obwiniona sama dobrowolnie wskazała termin, w jakim miała dokonać zaległych opłat, zobowiązując się do tego z całą mocą. Jednak na skutek podjętych przez siebie samą działań - nie wypełniła ich i nie usprawiedliwiła takiego działania. W ocenie sądu odwoławczego wina obwinionej przypisana przez sąd pierwszej instancji - jest oczywista. Sąd nie daje wiary twierdzeniom obwinionej, z których wynika, iż zaległości finansowe miała w jej imieniu uregulować osoba trzecia, jednak w ustalonym terminie nie dokonała tego. Skuteczne dopełnienie bowiem płatności następuje z chwilą i datą stempla pocztowego lub innego prawem przepisanego potwierdzenia wpłaty, które obwiniona okazała sądowi dopiero z datą 24.04.2017 r., tj. po wydaniu przez sąd pierwszej instancji wyroku, który jest przedmiotem niniejszego odwołania. Niewątpliwie na korzyść obwinionej przemawia fakt, że wyrok w tym zakresie [fiskalnym] wykonała przed złożeniem odwołania do sądu odwoławczego. Nie usprawiedliwia to jednak jej

działania w przeszłości. Zaległości bowiem finansowe obwinionej trwały o wiele dłużej niż stan jej choroby spowodowany wypadkiem, na który się powołuje. W tym zakresie argumenty obwinionej sąd uznał za chybione nie dając im wiary.

Sąd odstępuje niniejszym od oceny stanu zdrowia obwinionej i komentarza kwestii zdrowotnych związanych z tym stanem. Sąd nie jest kompetentny do analizy stanu i materiałów medycznych, na które w treści odwołania powołuje się obwiniona. Nie można w ocenie sądu dopuścić jednak za dowód potwierdzający stan zdrowia obwinionej jedynie jej zdjęcie na wózku inwalidzkim. Sąd nie neguje stanu zdrowia opisywanego w treści odwołania, ale zauważa, że zarzut, którym obwiniona została objęta dotyczy czasu daleko idącego przed opisywanym wypadkiem. Sąd wyraża troskę o zwierzęta będące w posiadaniu obwinionej i zapewnienie im prawidłowej opieki. Obwiniona sama twierdzi, że nie może samodzielnie się poruszać, wymaga pomocy osób trzecich, cierpi w związku z przebytem wypadkiem na cały szereg schorzeń różnej natury, co utrudnia jej normalne funkcjonowanie, a osoby trzecie choć pomagają jej w funkcjonowaniu - niechętnie czynią to w stosunku do posiadanych zwierząt. Sąd ma wątpliwości, czy stan zdrowia obwinionej pozwala jej w pełni zapewnić opiekę posiadanym zwierzętom.

Za chybione również sąd uznaje argumenty podnoszone przez obwinioną, z których wynika jej zaangażowanie w pozyskiwanie nowych egzemplarzy zwierząt, promowanie Klubu, pozyskiwanie nowych jego członków, rezerwację pokoju hotelowego na wystawy w Poznaniu. Z jednej strony przywołać należy stan zdrowia obwinionej [o którym mowa wyżej], a który - jak twierdzi - nie pozwala jej terminowo regulować należności finansowych na rzecz Klubu, z drugiej zaś strony ten sam stan zdrowia w jej ocenie pozwala na działania hodowlane, promocyjne itd. Te argumenty w ocenie sądu wzajemnie się wykluczają i nie należy dać im wiary.

W sprawie niniejszej wina obwinionej nie budzi żadnych wątpliwości. W tym zakresie sąd pierwszej instancji prawidłowo rozpoznał i ocenił sytuację. W ocenie jednak sądu odwoławczego wykluczenie z szeregów członków Klubu jest karą zbyt dotkliwą dla obwinionej, dlatego alternatywnie zastąpiona została ona karą zawieszenia w prawach członka Klubu na okres dwóch lat. Choć pozbawiona możliwości działalności w Klubie przez 2 lata, obwiniona pozostanie w jego strukturze. Przez ten okres czasu będzie miała możliwości uregulowania wielu kwestii poza tymi hodowlanymi. Sąd zasądzając tę karę wziął pod uwagę fakt uregulowania w międzyczasie przez obwinioną należności wobec Klubu zasądzonych wyrokiem sądu pierwszej instancji, stan zdrowia obwinionej, który w ocenie sądu powinien stanowić dla niej aktualnie priorytet i dać możliwości doprowadzenia go do normalnego stanu, a nade wszystko los zwierząt pozostających w hodowli HENRYKOWO.

Wykonanie niniejszego wyroku sąd powierzył Zarządowi Głównemu CCP, co oznacza, że dokona on czynności zmian w dokumentach Klubu, w tym hodowlanych

poprzez wprowadzenie odpowiednich wpisów o zawieszeniu obwinionej w prawach członka oraz monitorować będzie sytuację zwierząt będących w posiadaniu obwinionej.

Na podstawie § 36 ust. 4 Statutu CCP orzeczenie niniejsze jest ostateczne.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak na wstępie.

/-/ Katarzyna Nowaczewska

/-/Filip Wider

/-/ Dominika Jędruch